

Paphinia cristata Ldl.

Vindplaats:

Alle 4 soorten uit het geslacht komen voor in de noordelijke streken van Zuid Amerika. Onze *P. cristata* wordt inde laagvlaktebossen gevonden in Venezuela, Trinidad, Colombia en de Guyana's, dus ook in Suriname. Het is echter, ook in de landen van herkomst een zeldzame soort. Deze epifytische plant, die op dichtbeschaduwde plaatsen groeit, wordt bij hoge uitzondering ook wel eens in groepen op de grond (terrestrisch) aangetroffen. Het merkwaardige is dan dat de bloeistengels, die normaal omlaag hangen bij de terrestrische exemplaren recht omhoog groeien. Deze hebben zich dus noodgedwongen aan hun situatie aangepast.

Omschrijving:

Pseudobulben langwerpig eivormig, dicht opeen groeiend, ongeveer 4 cm hoog.

Elke bulb heeft 2 tot 3 enigszins gevouwen bladeren met duidelijke nerven en ca. 15-20 cm lang en 5 cm breed.

De bloeistengel ontspruit aan de voet van de rijpe bulb, groeit omlaag en vormt maximaal 3 bloemen van ongeveer 9 cm doorsnee.

De bloem is donker-paarsbruin van kleur. De petalen en sepalen zijn aan de basis grillig wit gestreept. De donkerpaarse lip is veel korter, 3-lobbig, smal en heeft aan het uiteinde van de middenlob een hele "kwast" van witte haartjes. Het zuiltje is lichtgeel en steekt zeer fraai af tegen het bloemdek.

Cultuur:

P. cristata gaat door voor een "lastige" plant. Mogelijk, omdat wij in onze kassen moeilijk het hele jaar rond het juiste klimaat kunnen nabootsen.

Behalve de vrij diepe schaduw, uitgesproken warmte moet ook de luchtvochtigheid steeds op zeer hoog peil kunnen worden aangehouden. Bovendien laat een *Paphinia* zich, ook in eigen land, moeilijk verplanten. Toch treft men hier en daar mooie exemplaren aan, die al enige jaren gesettled zijn.

Zowel op een Mexifernblokje als in een opgehangen pot zijn geschikte methodes om succes te hebben. In het laatste geval moet men bij het oppotten de plant met de groeipunten tegen de rand van de pot aan zetten zodat de omlaaggroeiende bloeitak zich vrijelijk kan ontwikkelen.

Het mengsel moet goed doorlatend zijn en kan bestaan uit $\frac{3}{4}$ mexifern of osmunda, $\frac{1}{4}$ gelijke delen veenmos en geknipt beukenblad.

Een uitgesproken rusttijd is er niet hoewel er altijd enkele perioden zijn waarbij men het gieten moet beperken. Deze zijn:

- a) na het volwassen worden van het blad aan het eind van de zomer, voordat de bloeistengel verschijnt. De bloeitijd valt meestal in de herfst en duurt helaas vrij kort; hoogstens 1 week.
- b) Ook na de bloei mag de plant heel licht opdrogen gedurende enkele maanden (winter) totdat de nieuwe scheut in het voorjaar begint te wortelen. Hierbij moet de luchtvochtigheid altijd hoog blijven.

In de groeitijd (zomer) mag ook met mate vloeibare mest toegediend worden.

Paphinia's zijn niet geschikt voor de huiskamer of koele of gematigde serre, maar kunnen alleen in een warme kas blijvend met succes gekweekt worden.

